

ZBORUL...

de Leonard Oprea

Anvergura, ca și înălțimea zborului unei ființe umane este dată de profunzimea, dar și de volumul respirației sale. Nu cea fizică.

Da, respirația spirituală.

Fără a se a uita însă – că profunzimea și volumul respirației sale spirituale sunt (în raport direct proporțional) dependente de morala, demnitatea, libertatea sa; de responsabilitatea sa individuală, asumată ; dar și, nu în ultimul rând, de Credința sa.

Diminuarea până la eliminare a oricăreia dintre aceste pietre unghiulare produce, inevitabil, tragica sufocare și prăbușire a ființei umane, practic, în toate planurile existenței sale.

În consecință, mai devreme sau mai târziu, o ființă umană sufocată și prăbușită astfel, spiritual devine un mort sau o moartă rătăcind în viață.

Disparația din viață a acestei ființe umane (sufocată și prăbușită precum mai sus explic) a fost, este și va fi doar o dispariție.

Atît și nimic mai mult.

Dar cîți dintre noi recunosc acest adevăr ?

Anvergura, ca și înălțimea zborului unei ființe umane este dată de profunzimea, dar și de volumul respirației sale. Cea spirituală.

Cea spirituală.

Iar fără de acest zbor – cine este omul ?

“...curcubeu de mai

în ianuarie – Duh Sfînt

întru ființă...”

***

CÎINELE VIU – LEUL MORT

Mai mult valorează un cîine viu, decît un leu mort...

sau, mai bine un cîine viu, decît un leu mort - ei bine,

asta binecunoscută înțelepciune a Eclesiastului (9/4),

își pierde rapid validitatea în acest început de Mileniu III.

Căci astăzi în întreaga lume, leul este considerat ca fiind pe cale de dispariție, iar cîinele este pe zi ce trece tot mai viu și tot mai predominant...

De ce ?!

Fiindcă – pe zi ce trece – cîinele aplică tot mai profesionist "homo homini lupus", ca esență a oportunistului mediocrității (esența slugarnică și careeristă, ar sublinia prietenul meu Vladimir Tismăneanu).

Îi - în consecință, lipsit de opoziția/comparația cu leul, cîinele Mileniului III a modificat străvechea înțelepciune astfel: mai bine un cîine viu, decît un cîine ca un leu mort.

“...noapte de cristal...

fug umbre; prietene,

alt ianuarie ?!...”

***

TU-ÎNSUȚI

Nimeni nu poate simți și cunoaște Adevărul (în locul tău și) pentru tine.
Iar Adevărul (în oricare dintre manifestările și aparițiile sale)
este foarte, dar foarte bine ascuns chiar de către tine-însuți/însăși.
Atât de bine ascuns încât doar și numai tu îl poți descoperi...
Dacă ai nevoie de Adevăr...

“...în ceas de noapte

iarna crivățul rîde;

cad stele...; blues surd...”

***

DESPRE CONSTIPAȚIE

În lumea artelor, dar și în aceea a filosofiei, precum în viața de toate
zilele, constipația intoxică, da! creierii și, oh, da! tare mai obnubilează spiritul.
Totuși, spre deosebire de viața cotidiană, în lumea artelor și în cea a filosofiei,
Constipația cronică poate produce grave complicații – adică, poți deveni
- destul de repede și ușor - un politician imparțial (sau mai rău, imparțial ca tot romanul), ori un paranoic
sadea, sau - cel mai periculos pentru oricine – poți deveni un prost fudul.

“... vrăjit de teiul

în floare, zac sub stele;

adorm și sforăi...”

***

(scrieri din volumul “Theophil Magus – Confesiuni/ 2004-2006”)